

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8120

гр. София, 25.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 25.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разгледа дело номер **9020** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на пълномощника на председателя на Патентно ведомство – ответник по адм.д. № 9020/2022г. по описа на Административен съд София-град, с искане за изменение на постановеното по делото Решение № 4635/11.07.2023г. в частта на разноските като на административния орган не се възлагат разноски, на основание чл.84, ал.5 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/, в условията на евентуалност, ако съдът приеме обратното, да се приеме за основателно възражението по чл.78, ал.5 ГПК, в условията на евентуалност присъдените на жалбоподателя разноски да бъдат поделени съразмерно между ответника и заинтересованата страна.

В срока по чл.248, ал.2 ГПК ответникът по искането – жалбоподателят в съдебното производство, чрез пълномощника си адв.С. е депозирал становище, в което моли то да бъде отхвърлено по съображения, че решението на съда не е постановено единствено въз основа на представените в съдебната фаза доказателства; по отношение възражението по чл.78, ал.5 ГПК се сочи, че не са ангажирани доказателства; съразмерното поделение на разноските между ответника и заинтересованата страна е посочено, че противоречи на нормата на чл.143, ал.1 АПК, а ГПК намира приложение единствено за неуредените случаи, какъвто в случая не е налице.

Съдът, като се запозна с изложеното в искането и становището на ответната страна по него, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.248, ал.1 ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Разпоредбата е приложима в съдебно-административното

производство на основание препращащата разпоредба на чл.144 АПК.

С оглед обстоятелството, че постановеното по делото решение не е окончателно, то срокът за упражняване на правото по чл.248, ал.1 ГПК е 14-дневен от съобщаване на решението. За молителя той е започнал да тече от 20.07.2023г. /разписка на л.539 по делото/ и изтича на 03.08.2023г. Молбата, по която е образувано настоящото производство е подадена по пощата на 02.08.2023г., с което е спазен преклузивният срок по чл.248, ал.1 ГПК.

Съответно процесното искане е допустимо – подадено от надлежна страна и в преклузивния срок, а разгледано по същество – неоснователно, по следните съображения:

Разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК предвижда, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Посоченият законов текст изключва автоматично възможността за уважаване на второто искане, предявено в условията на евентуалност.

Исключение от общия принцип, въведен с нормата на чл.143, ал.1 АПК, е предвидено в нормата на чл.84, ал.5 ЗМГО, съгласно която при отмяна по съдебен ред на решения по ал.1 - 3 /сред които попада и процесното/ въз основа на факти и доказателства, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентното ведомство, на административния орган не се възлагат съдебни разноски.

В случая действително с жалбата са представени нови доказателства, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентното ведомство. Решението, с което е уважена жалбата му обаче, не е постановено единствено въз основа на тези доказателства. По същество с тях не се установяват нови факти, а представляват допълване обема на доказателствата, представени пред административния орган, които той е счел за недостатъчни. Следва да се посочи, че количествен критерий по отношение обема на доказателствата /както посочва и оспорващият/ в закона не е разписан. За обстоятелството, че те са счетени за недостатъчни административният орган не е уведомил страната в хода на административното производство, в нарушение на задълженията му по чл.35 и 36 АПК, изпълнението на които задължения не е изключено от нормите на приложимия специален закон. За становището на административния орган по представените му доказателства жалбоподателят е разбрал едва при връчване на оспореното решение. Ето защо единственият му път за защита е ангажиране на допълнителни доказателства в хода на съдебното производство. Тези факти обаче не обосновават приложение на чл.84, ал.5 ЗМГО, която разпоредба според настоящия състав има за цел да санкционира процесуалното бездействие на страната в административното производство, каквото в случая не се установява да е налице. Възприемането на обратната теза би било в противоречие с общия принцип за понасяне на разноските от „загубилата“ делото страна.

Предвид немалката фактическа и правна сложност на делото, обема и качеството на реално осъществената защита, както и при съобразяване с установения минимален размер на адвокатското възнаграждение в чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът е счел,

че договореното и заплатено от жалбоподателя адвокатско възнаграждение е обосновано и справедливо, съответно е намерил за неоснователно възражението на ответника по чл.78, ал.5 ГПК. Изводите му по въпроса са обективирани в съдебното решение като не е налице основание за промяната им, в каквата насока е първото, заявено в условията на евентуалност, искане на пълномощника на председателя на Патентно ведомство.

Водим от горното и на основание чл.248, ал.3 ГПК вр. чл.144 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на председателя на Патентно ведомство за изменение на Решение № 4635/11.07.2023г., постановено по адм.д. № 9020/2022г. по описа на Административен съд София-град в частта за разноските.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се събщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: